

Dnes je nedeľa dobrého pastiera. *Ja som dobrý pastier*, povedal Ježiš. Tento obraz Ježiša ako dobrého pastiera bol jedným z najmilších obrazov pre kresťanov. Tak si predstavovali Ježiša najradšej. Už v katakombách namaľovali si rukou nie veľmi zvyknutou na maľovanie obraz dobrého pastiera. Ešte dnes možno vidieť v rímskom podzemí postavu muža, ktorý na pleciach drží ovečku. Dobrý pastier. Sv. Matúš ev. v 9. hl. hovorí o Ježišovi, ako *keď videl zástupy, ľutoval ich, lebo boli utrápení a povalovali sa ako ovce nemajúce pastiera*. Vtedy zaiste zrodila sa v Ježišovi myšlienka stať sa pastierom, dobrým pastierom bezhlavého stáda. Človek vždy potrebuje pastiera, vodcu, ktorý by ho viedol. Od prvých svojich krokov až k hrobu. Kard. Falhaber hovorí, že aj tí najhlbší duchovia v istých hodinách volajú, hľadajú viac svetla, potrebujú vedenie. A tým viac vedenia potrebuje obyčajný človek. Treba nám vodcov. Tak to teraz povieme. Ježiš, ktorý výborne hovoril v podobenstvách, hovoril o pastieroch. Ja som pastier, vodca. Hovoril tak, keď videl zástupy, povalujúce sa ako ovce nemajúce pastiera. A akože vyzerá dnešný svet. Ešte biednejšie, ako zástupy na palestínskych lúkach. Niet pastiera. Mnohým sa zdá, že ho niet. A preto si hľadajú pastierov, vodcov. A tak je potom až mnoho pastierov, ktorí aj sami tvoria stádo – bez hlavy. A stádo bez pastiera, to je smutný zjav. Preto sú také utešujúce dnešné slová Kristove. Ale musíme ich chápať nie ako vyslovené pred 2 tisíc rokmi. Nie, tie slová hovorí Kristus aj dnes. *Ja som dobrý pastier*. Aj dnes ostáva Kristus našim dobrým pastierom. A ostáva nielen v zmysle duchovnom. To by nám nestačilo. Ľuďom nikdy nestačilo a ani nemôže stačiť, keď im postavlia pred myseľ len nejakého vodcu pastiera, ktorého nevidia, ktorého si musia len predstavovať. Predstava ľahko zmizne z očí, z mysle a potom je človek zas bez pastiera. Človek potrebuje vodcu – pastiera, ktorého svojimi očami aj vidí, počuje, môže nasledovať. A takého vodcu nám nechal Kristus, aj keď sám telesne odišiel do svojej slávy. Tým vodcom je on sám ďalej žijúci v živom organizme vo viditeľnej Cirkvi. Preto Cirkev nám dnes môže vo svojom mene opakovať Kristove slová: *Ja som dobrý pastier*. A niet v tých slovách ani dnes žiadna pretváрка alebo vyvyšovanie. Kristove slová nás presvedčajú, Kristus splnomocňuje aj dnes Cirkev hlásať svetu: *Ja som dobrý pastier*. Je potrebné stále si pripomínať slová, ktoré povedal Petrovi pri jazere: *Pas moje baránky, pas moje ovce*. Trikrát povedal Kristus tie slová a Cirkev si ich bude pripomínať navždy. *Čokoľvek rozviažeš na zemi...* Tak ako Kristus, i Cirkev môže dnes hovoriť: *Ja som ..., lebo ako hovorí s. Aug.: Kristus a Cirkev - to je jedna osoba. Cirkev, to je ďalej žijúci Kristus a preto ona jediná je aj dnes dobrým pastierom*. Dnes chýba svetu toto presvedčenie, ktoré bolo také živé v staroveku a najmä v stredoveku. Preto vtedy bola na svete jednota a preto dnes je celý svet rozbitý na malé stáda, ktoré idú za svojimi pastiermi, ktorí však sú iba nájomníkmi. A aký je rozdiel medzi dobrým pastierom a nájomníkom, to najlepšie hovorí

sám Kristus - : *Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier dá život za svoje ovce. Ale nájomník a ten, kto nie je pastierom, komu ovce nie sú jeho vlastné, keď vidí prichádzať vlka, opúšťa ovce a uteká a vlk chytá a rozháňa ovce.* Tí, čo sa robia vodcami ľudu, sú nájomníkmi, ba často ešte horšie. Sú priamo vlkmi v ovčom rúchu. Nejdeme tu z nich sťahovať rúcho baránkov. Ale chceme si oživiť zrak svojej viery, aby sme aj my videli aj dnes v Cirkvi pravého pastiera. Katolícka cirkev je jeden krdeľ s jedným najvyšším pastierom – tak vyhlásil vatik. snem na 4. zasadaní. Ona je tým viditeľným vodcom–pastierom. „Koľkokoľvek kňazov, koľkokoľvek pastierov v Cirkvi v božom ľude je, všetkých riadi Peter a všetkých spolu ako najvyšší pastier Kristus. Áno, Cirkev, to nie je čosi neskutočného, čosi len abstraktného, len duchovného. A tak ani ten pastier nie je neviditeľný, ani ten pastiersky úrad, ktorý dal Cirkvi Kristus, nie je len v predstave. Jeho nositeľmi sú živí ľudia z duše a z tela. Ten opravdivý dobrý pastier, ktorým je Cirkev, to je ten Nástupca Kristov – pápež a jeho pápežské úrady, ktoré neužívajú dnes už len pastierskej palice, ale vykonávajú svoj pastiersky úrad aj tými najmodernejšími prostriedkami. Nepasú svoje stáda, ktoré sú dnes stámiliónové, len s pastierskou palicou v ruke, ale aj s mikrofónom, aj s rozhlasom, aj písacími strojmi, aj lietadlami aj novinami, aj diplomaciou. Pápež, to je najvyšší nositeľ pastierskej moci. Ale pápež je ďaleko – aspoň pre nás - a nestačí ti počuť jeho hlas v rozhlase, čítať jeho slová v novinách. Potrebuješ bližšie niečo, viditeľnejšie, skutočnejšie. Tak z ustanovenia Kristovho tento pastiersky úrad ti predstavujú biskupi. Aj biskup vykonáva svoj úrad prostriedkami svojej doby. A aby si mal svojho pastiera ešte viditeľnejšieho, ešte bližšie, ti biskup posielá priamo do tvoje dediny, do tvojho mesta svojho zástupcu – kňaza, farára, kaplána, posielá ti svoje pastierske listy, ba priamo na tvoju adresu posielá ti svoje listy, ktorými ťa ako dobrý pastier chce viesť.

Istý zbožný mních, ktorý žil ako pustovník v púšti videl zakaždým, keď prinášal Bohu najsv. obeť tela a krvi Pánovej – vo sv. omši po stranách oltára dvoch anjelov. Tento mních–kňaz sa naučil obradom sv. omše aj slovám premenenia od biskupa, ktorý bol heretikom, bludárom. On sám bol mužom nie veľmi učeným, bol jednoduchý. Preto ani nezbadal, že koná sv. omšu nie celkom správne. Jedného dňa prišiel k nemu istý diakon – ešte nie kňaz, ktorý však bol veľmi učený a hneď pri pozornej účasti na sv. omši zbadal chybu, ktorú jednoduchý pustovník robil. Hneď po sv. omši ho na to upozornil – Robíte takú chybu. Pustovník však trval na svojom. Ako on slúži, to musí byť správne. V duchu si totiž myslel -: Keby som nekonal sv. omšu správne, tak by sa pri nej nezjavovali anjeli alebo by ma upozornili. Ale keď diakon ho presvedčoval, že sa mýli, predsa ho to trápilo. Preto pri najbližšej sv. omši, keď sa anjeli ako obyčajne zase zjavili, spýtal sa jedného z nich: Diakon mi to a to povedal, čo je pravda? A anjel mu dal takúto odpoveď: Posluchni ho, diakon má pravdu. Ale prečo ste mi to vy ani jeden nepovedali. Preto, lebo vôľa božia je taká, že ľudí majú viesť ľudia a od ľudí majú byť poučovaní. Áno, tak je to najmúdrejšie a pre ľudí aj najzodpovednejšie. Kristus aj v Cirkvi vykonáva svoj pastiersky úrad prostredníctvom ľudí,

ktorých si sám povoláva do kňazského stavu, ktorých sám riadi a Duchom Sv. chráni od omylu. A ako Kristus – dobrý pastier dá život za svoje ovečky, tak aj Cirkev dáva život za svoje ovečky. Dôverujme slovám Kristovým, že on nie je nájomníkom, že ani Cirkev nie je nájomníčkou, ktorá za peniaze pasie stáda a zanecháva ich osamote v najväčšom nebezpečenstve. Nepriatelia cirkvi svojou propagandou naočkovali aj do katolíckych srdc nedôveru. Naočkovali tu diabolskú mienku, ktorá sa zvykne vyjadrovať slovami, ako: *Cirkev chce ovládnuť svet. Farári nám chcú rozkazovať, chcú nad nami panovať. Cirkev sa mieša do všetkého, Cirkev chce vládnuť nad všetkým*. Tieto slová počuť často aj medzi nami, čítať neraz niečo podobného aj v našich novinách. Áno Cirkev chce sa miešať do všetkého, aj do tvojho súkromného života, aj do tvojej rodiny, ba aj do manželského života, do výchovy tvojich detí – a to najmä dnes veľmi hlasno – aj do toho, ako máš pracovať vo svojom zamestnaní, aj do toho, v ako duchu sa má riadiť štát, vydávať zákony, ako sa majú riadiť medzi sebou štáty, národy. Áno do všetkého sa mieša Cirkev. Do všetkého, lebo toto všetko tvorí život a Cirkev – z Kristovho poverenia - je pravým vodcom, dobrým pastierom celého ľudstva, lebo má byť jeden ovčinec. Je najmä dobrým pastierom tým, ktorí patria sv. krstom do tohto ovčince, ktorí sú kresťania katolíci. Ale Cirkev nehľadá pri tom svoju moc, svoju slávu. Nehľadá svoju moc pápež, biskup, farár – lebo si je vedomý, že on má úrad byť dobrým pastierom, ktorý je len vtedy dobrý, keď je pripravený aj život dať za svoje ovečky. Tým, keď hodiny sedí v spovednici, nehľadá svoju moc, keď káže, keď do zachrípnutia vedie tých najmenších baránkov, vtedy nehľadá svoju slávu, ale preplnený duchom dobrého pastiera dáva a hľadá a ide za dobrou pašou pre svoje ovečky.

Dnešnú nedeľu dobrého pastiera vezmime si pred seba byť dobrými ovečkami svojich dobrých pastierov, ktorí nie sú na to – ako si to mnohí myslia, aby z nás žili, aby nás strihali, ale ktorí nás vedú po dobrých pastvinách, za dobrým životom, za blahom a šťastím pravým časným i večným. Amen.